

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՆՔԵՐ

ԳԱՆՉԱՍԱՐ

ՏԵՂԱԴՐԱԿԱՆ. — Այս համբաւաւոր վանքը կը գտնուի հին Հայաստանի Սրբախ նահանգին Խաչեն գաւառին մէջ, Գանձասար լիրան հարաւային ստորոտը, զեղեցկաղիր սարահարթի մը վրայ։ Իր առջևէն կանցնի Խաչեն գետակը։ Եկեղեցին կառցուած է յանուն Յովհաննու Մկրտչի, որուն զլուխը կը գտնուէր անդ։ — Ինձ., Սար, Հին Հայաստանի, էջ 314։ Զալ., Ճանպ. Ա., էջ 182։ Բարխ., Սրբախ, էջ 177։ Թոփճ., Յ. Զեռ. Խ. Վ.ի., էջ 77։ Բնաշ., էջ 462։

ՊԱՏՄՈԿԱՆ. — Գանձասարի Վանքը առաջին անգամ կը յիշուի Սիւնեաց պատմիչն Ժ. գարու կիսուն։ ԺԲ. գարու կիսուն հան կը թաղուի Գրիգոր Խշխան, որդի Վասակայ, վասնզի Գանձասարը իրենց Խախնեաց տապանատունն էր (Հայպ. էջ 387)։ Հասանայ օրդի Վախտանգ Խշխան խաչքար մը կը կանգնէ 1202ին (Բարխ., Սրբախ, էջ 179)։ Զալալ Դաւլա Հասան իշխան, օրդի Վախտանգայ, և քեռորդի Զաքարէ և Իւանէ Խշխանապետներուն, մնել կուտայ հոյակապ եկեղեցի մը, 1216-33, որուն նաւակատիքը երկու տարի յետոյ կը կատարուի մեծ փառաւորութեամբ։ Միաբաններուն ապրուստին համար ան վանքին կը նուեիրէ քանի մը գիւղեր (Զալ. Ա., 182-4։ Կիր. էջ 146-7)։ Զալալ իշխան, որ նահատակութեամբ կը կնքէ իր կեանքը, կը թաղուի հոս 1251ին (Կիր. էջ 229-30։ Վար. էջ 152-3)։ Զալալ Դաւլա և իր կինը Մամքան ճեռնարկած էին նաև Ծիգրածակ և վայելչազարդ գաւիթի մը չինութեան, որ Կ'աւարտի 1266ին (Զալ. Ա., 182, 186։ Բարխ. էջ 174-5)։

Դանձասարի տառջնորդներէն ծանօթեն հետեւալ եպիսկոպոսները, որոնք պաշտօնավարած են ԺՄ. գարէն մինչև ժԶ. Պարու կէսը։ Այդ միջոցին Սղուանից կաթողիկոսական աթոռը փոխագրուած է Գանձասար, հետեւ աբար այլևս չենք հանդիպիր ուրոյն առաջնորդներու անունին։

1. — Տեր Վարդան Եպիսկոպոս, 1239. — Զալ. Ա., 184։ Շահնշահ. Բ. 372։

2. — Տեր Յովհաննէս, որդի Իւանէի, 1271-1311. — Զալ. Ա. 189, 190, 191։ Շահ. Բ. 376։ Բարխ. էջ 178։

3. — Տեր Կոստանդ, 1361. — Զանդակներ գնած և բերած է, մեծ Իւանէի իշխանութեան ժամանակ. — Բարխ. էջ 177-8։

4. — Մատքես Վարդապէտ, 1407. — Շահ. Բ. 374-5։

5. — Ազարիա Եպիսկոպոս, 1441. — Թ. Մեծ Յիշտ. էջ 52։

6. — Տեր Եղիա, 1443-67. — Զալ. Ա. 185, 187, 188։ Շահ. Բ. 376։

7. — Տեր Ներսէ, 1467-1500. — Զալ. Ա. 185, 187-8։ Շահ. Բ. 374, 375։

8. — Պուկա Վարդապէտ, + 1551, որուն գերեզմանաքարը տեսած է Մ. Արք. Միբատեանց, Տաթե գիւղի եկեղեցւոյն մէջ. — Գեղարքունի, էջ 626։

1. Սարգիս Պէլաղեցի Կարողիկոս, 1546-+ 55, որդի Հատիր Մէլիքին, նուէրներ կուտայ Գանձասարի ուլստին 1546ին. — Բարխ. էջ 177։ Շահ. Բ. 344։

2. — Գրիգոր Կարողիկոս, 1556-73. — Իր հաւատաքը ուրացած է 1573-ին. — Շահ. Բ. 344։ Սիոն, 1946, էջ 231։

3. — Դաւիթ Կրլ. Արշանուեցի, 1573. — Խաչենեցիք Գանձասարի եկեղեցին զանգակատունը կախելով խեղդամահ կ'ընեն. — Շահ. Բ. 344։

4. — Յովհաննէս Կարողիկոս, 1574-+ 86. — Շահ. Բ. 345։

5. — Արիստակէս Կրլ. Քօլատակեցի, 1588-+ 1592. — Շահ. Բ. 345։ Բարխ., Աղուանից Երկիր, էջ 223։

6. — Մելիքսէկ Կրլ. Արաւեցի, 1593. — Շահ. Բ. 345։

7. — Սիմեոն Կրլ. Քօլատակեցի, 1596. — Շահ. Բ. 345։

8. — Յովհաննէս Կարողիկոս, 1610? - 1633. — Շինած է Գանձակի եկեղեցին. — Շահ. Բ. 345։ Հաւանաբար իր օրով է որ երկացած է խոռովարը Մելիլու Բաբան. — Զաք. Ա., էջ 47։

9. — Գրիգոր Կարողիկոս, 1634-+ 1653. — Շահ. Բ. 345։

10. — Պետրոս Կրլ. Խանձկեցի, 1653-+ 1675. — Աշակերտ Ղուկաս բարունապետի. Պետրոս Կրլ. և իր աշակերտը Բարսեղ Արքեպոս. կը նորոգեն Ամարասի Բարսեղ Արքեպոս. կաթողիկոս 1661-4 թուականներուն. իր օրով կը լուսաւորուի բոլոր

Աղուանից տունը. — Թօփ., Յ. Զեռ. Խ.
Վ. թ., էջ 100 և 101; Շահ. Բ. 345; Զաք.
Բ. էջ 68-69; Զեռ. Ս. Յ. թ. 2273:

11. — Երեմիա Կրդ. Զալալեանց, Գանձասարցի, 1676-+1700. — Շահ. Բ. 346:
Բարխ. էջ 176; Սիոն 1946 էջ 231; Արցախ
էջ 176: — Իր օրով հակաթոռ էր Սիմեոն
Զատարերդցի (1675-1701), որուն հետ բանակցութեան մտաւ Իսրայէլ Օրի, 1699ին:

12. — Եսայի Հասան Զալալեանց, Գանձասարցի (Քուլաթալեցի). — 1702-+1728.

— Սա ժողով կը գումարէ Գանձասարի մէջ և պաշտպան կը կանգնի Իսրայէլ Օրիի ծրագրին. — Շահ. Բ. 346-7: Բարխ., Արցախ, էջ 176; Սիոն 1946 էջ 231: Դրած է Աղուանից երկրին համառօտ պատմութիւնը: Իրեն ժամանակակից չըջանին վերաբերմամբ գրածը արժէքաւոր է, բայց դժբախտաբար կիսատ ձեռվ կը ներկայանայ ըստ տպագրին: — Երուսաղէմ, 1868 էջ 58:

13. — Ներսէս Գանձակեցի, 1729-+1763. — Շահ. Բ. 347: Սիոն 1946 էջ 232:

14. Յովիաննէս Գանձասարցի, Զալալեանց. — 1763-+1786. — Շահ. Բ. 348:
Բարխ. էջ 176: — Սա իպրահիմ խանի կատաղի վրէժինդրութեան զոհ կ'ըլլայ և անխնայ գանձակոծման ենթարկուելով՝ չարչարանքի տակ հոգին կ'աւանդէ: Այդ տագնապալից օրերուն Գանձասարի Վանքը կը կողոպտուի և քիչ մը բան միայն կը յաջողի ազատել իր եղբայրը Սարգիս Եպիսկոպոս. — Սիոն, 1946 էջ 233:

Հստ Բարխուգարեանցի օրինակած մէկ արձանագրութեան, Յովիաննէս կաթողիկոսի միջոցաւ, 1790ին (ՈՄԼԹ), Սրով Ուզբաշի և իր կենակիցը Հերիքնազ, և իրենց որդիները Մելիք Բէզլար և Մելիք Ապով, շինել տուած են Գանձասարի երկու եկեղեցիներուն տանիքները և խախտած որմերը (Արցախ, էջ 178): Նոյն արձանագրութիւնը Զալալեանց Սարգիս Վարդապետ կը նշանակէ (ՈՃԶ) 1657 թուականով (Ճանպ., Ս. էջ 192): Այդ թուականին սակայն Աղուանից կաթողիկոսն էր Պետրոս:

15. — Սարգիս Զալալեանց, Գանձասարցի, 1794-1815-+1828. — Մինչև 1815 կաթողիկոսական պատուով, իսկ անհէ յետոյ Մետրապոլիտ տիտղոսով պաշտօնավարած է. — Բարխ. էջ 176; Շահ. Բ. 348: Սիոն 1946 էջ 234:

Բաղտասար Մետրապոլիտ, Զալալեանց, 1829-+54. — Եղբօրորդին էր նախորդին: Ան նշանաւոր բարեկարգութիւններ կը կատարէ, վանական կալուածները կ'ազատէ, միարանութիւնը կը շատցնէ, դպրոց կը բանայ, առաջնորդաբան կը չինէ և հայրանակութիւնը կ'աճնեցնէ. — Սիոն, 1946 էջ 234: Բարխ. էջ 176: — Իր օրով համբաւ շահած է Յովաէփ գիտնական Վարդապետ, որ 1847ին վախճանած է և թաղուած Գանձասար. — Բարխ. էջ 179:

Գանձասարի Վանքը շատ տիպուր գոյներով նկարագրուած է ԺԹ. գարու վերջին տասնամեակին. Կալուածներուն մեծ մասը յափշտակուած է, չէնքին քարերը հետզետէ կը թափին, տանիքի սալարի խախտած է և վրան խոտերով ծածկուած, պարիսպը տեղ տեղ քանդուած է, լնտիր ձեռագիրները գողցուած են, մնացեալները խոնաւութեան մէջ անխնամ կը փախին. — Բարխ. Արցախ էջ 180: Արարատ 1896 էջ 43:

ՄՇԱԿՈՒԹԱՑԻՆ. — Գանձասար, հակառակ Արցախի նահանգին գլխաւոր վանքերէն մին, և մօտ երեք գար ալ, 1546-1815, կաթողիկոսանիստ կեգրօն մը ըլլալուն, չէ փայլած որպէս մշակութային հաստատութիւն: Ան թէև ունէր լնդարձակ կալուածներ և կրնար տնտեսապէս ապահով կացութիւն մը վայելել, բայց քալաքական և եկեղեցական տագնապէներ յաճախ յուղած են զայն և արգելք հանդիսացած մշակութային լայն կետնքի մը: Այս պատճառաւ շատ սակաւ են անունները գրիներու և գրքերու զոր պիտի կրնանք յիշել այստեղ:

Ո. — Սթանաս, 1576ին գանձասարի Վանքին մէջ օրինակած է. Սալմոս մը. — Կար. թ. 1889:

Բ. — Գրիգոր Երէց, Գրիչ եւ Ծաղկող, 1657ին օրինակած և ծաղկած է Խորհրդատեսր մը, Գանձասարի Պետրոս Կաթողիկոսին համար. — Զեռ. Ս. Յ. թ. 2273:

Գ. — Յովիաննէս Երէց, 1659ին օրինակած է մէկ Քերականութիւն Թովմայի, և լն. — Կար. թ. 2257:

Դ. — Դաւիթ Վարդ, Թիֆլիզեցի, 1760ին օրինակած է մէկ Ալորապիրք Եենիկ Վարդապետի. — Կար. թ. 19:

Ն. ԵՊՍ. ԾՈՎԱԿԱՆ